

MAGIE VAN MEIER

Zelden wijkt hij af van zijn hoofdkleur: wit. Bij de aanvaarding van de Pritzker Prize in 1984 verklaarde Richard Meier (1934, Newark) waarin voor hem de bekoring schuilt. 'De witheid van wit is nooit alleen maar wit; die wordt bijna meteen getransformeerd door licht en alles wat verandert: de hemel, de wolken, de zon en de maan.' Het is een mooie verklaring voor een van de geloofswaarheden van de architect die Den Haag in 1995 een nieuw stadhuis schonk. Ook al werd dat met een

Haags gevoel voor kwinkslagen al snel omgedoopt tot het IJspaleis. Als jong architect reisde Meier in de jaren vijftig een paar keer naar Europa. In ons land bestudeerde hij het Raadhuis van Dudok in Hilversum en een paar gebouwen van Duiker. In Parijs ontmoette hij Le Corbusier. Dat rendez-vous zou bepalend blijken voor de richting die Meier insloeg. Eerst bij het vermaarde Skidmore, Owings & Merrill, daarna bij Bauhaus-legende Marcel Breuer en sinds 1963 met een eigen bureau. Meier heeft er nooit een geheim van gemaakt dat hij vertrouwt op de verworvenheden van de Internationale stijl. Formele criteria, geometrische vormen met veel glas en licht nam hij over van het Nieuwe Bouwen en Le Corbusier. Daarmee lijkt hij een minder spectaculair

architect dan collega's als Michael Graves of Frank Gehry, die uitpakken met op het eerste oog opzienbarende vormen en kleuren. Meier streeft naar openheid, naar een bijna vanzelfsprekende transparantie en stevige relatie tussen een locatie en de bouwkundige ingreep. Architectuur moet niet in de plaats komen van een plek, maar die sterker maken. Lieten tal van collega's zich postmodern het hoofd op hol brengen door buitenissige vormen en alle kleuren van de regenboog? Meier hield vast aan zijn witte waarheid en heldere geometrische structuur. Een gebouw moet van blijvende kwaliteit zijn, vindt Meier. Je bouwt het misschien niet voor de eeuwigheid, maar wél voor lang. Lang is vaak ook het traject zelf. Het Getty Center in Brentwood (Los Angeles) is een van zijn meest ingewikkelde projecten. Het kostte hem zo'n dertien jaar van zijn loopbaan (1984-1997). Een van de uitdagingen waar Meier mee te maken kreeg, was de eis hier géén spierwit gebouw te realiseren. Uiteindelijk kon hij uit de voeten met travertien, een marmereachtige steen in gebroken wit. Het Haagse Stadhuis, het John Paul Getty Center, zijn kerk van het jaar 2000 – ontworpen in opdracht van het Vaticaan – zijn met tal van andere projecten opgenomen in het kolossale overzicht Richard Meier. XL pagina's (30 x 40 cm) over een van de grootste nog levende Amerikaanse architecten. Gedrukt op smetteloos wit papier.

Philip Jodidio, Richard Meier & Partners – Complete Works 1963-2008, 568 pag., € 100, Taschen, ISBN 9783822836835.